ကိုဒေါင်း၏ စစ်ပွဲ
မောင်ထင်

ကိုဒေါင်းကား သေလေပြီ။ ကိုဒေါင်းသည် သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေသတည်း။

သတ္တဗေဒ အလိုအားဖြင့် စစ်ဟူသည် လိုအပ်သော ဓမ္မတာဖြစ်ကြောင်းနှင့် သတ္တဗေဒဖားခွဲပါမောက္ခတို့က ဆိုကြကုန်၏။ မိမိ၏ မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေးအတွက် လုံးပမ်းသောအားဖြင့် ဃရာဝါသအမှုကို သတ္တဝါတို့ ပြုကြကုန်၏။ ထိုဃရာဝါသကို အကြောင်းပြု၍ လူဦးရေ တိုးသော အကျိုးတရားသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ လူဦးရေတိုးသော အကျိုးတရားကြောင့် သဘာဝထောက်ပံ့မှုသည် လျော့ပါး၍ လာရလေသည်။ သဘာဝအင်အား ချို့တဲ့သည်နှင့်အမျှ ဝိသမလောဘ ထူပြောလာရသည်။ လောဘကြောင့် ဒေါသမီးအရှိန် တောက်သည်။ ဒေါသမီးလောင်သောကြောင့် မောဟမှိုင်းတက်သည်။ ထိုအခါ လောဘ၊ ဒေါသနှင့် မောဟတို့သည် သုံးဦးသား ရင်ဆိုင်၍ နာနတ်သီးနှင့် ပစ်ခတ်ကြလေရာ လူတို့သည် သေကျေပျက်စီးကျကုန်၏။ လူဦးရေလည်း လျော့ပါးသွားပြန်သည်။ မြေဆီသြဇာတို့လည်း ပြန်၍တတ်လာသည်။ သဘာဝအင်အားလည်း ပြန်၍ကြီးမားလာသည်။ သဘာဝထောက်ပံ့မှုကြောင့် တစ်ဖန်လူဦးရေတိုးရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် အထက်က ဆိုခဲ့သည့်နည်းအတိုင်း ဂျာအေးကို သူ့အမေရိုက်သည့် ဇာတ်လမ်းကြီးကိုလူ့ဘဝဇာတ်ရုံကြီး၌ လူဟူသော ဇာတ်သမားတို့က ပရိသတ်ပွဲ တောင်းသောကြောင့် နောက်တစ်ချီထပ်၍ ကပြရပြန်သတည်း။

စစ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းရင်းသည် သင်္ခါရစက်ဝိုင်းအတွင်း၌ ဂျာအေးသူ့အမေရိုက်သလို တဝဲလည်လည်နေပုံကို ကိုဒေါင်းလို တောသားပါမွှားက ဤသို့ ရွှေဉာဏ်တော် စူးစူးရောက်ရောက်နှင့် တွေးမိမည် မဟုတ်ချေ။

ကိုဒေါင်းတွေးမိသမျှမှာ 'ငါလခွေးနှယ်၊ သာသနာသက္ကရာဇ် တစ်ဝက်မှမကျိုးသေးဘူး။ သိကြားမင်းရဲ့ ဝရဇိန်လက်နက်က တယ် ဆော်သဟေ့' ဟူသတည်း။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အာဘော်ကို မျက်မှန်း ရမ်းဆ၍ သာပြောနိုင်တော့မည်။ ကျွန်တော် အတတ်သိသမျှမှာကား ကိုဒေါင်းသည် ပြီးခဲ့သော ကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ရွံ့ရှာသည်။ မုန်းတီးသည်။ အမြင်ကတ် သည်။ ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ နောက်ဆွယ်က ကပ်၍ပါလာသော မတရားမှု၊ အဓမ္မမှုတို့ကို အော့နှလုံးနာသည်။

'အင်္ဂလိပ်ပြေးပဟေ့' ဟူသော အသံကိုကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် ကိုဒေါင်းသည် အရှင်အင်္ဂလိပ်အစိုးရမင်းတို့၏ ကျေးတော်မျိုး၊ ကျွန်တော်မျိုးပီပီ သူ့အရှင်သခင်ကောင်း၏ စံနမူနာကိုယူ၍ ညောင် လိမ်ဘက်သို့ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာသွားလေသတည်း။

သို့နှင့်လည်း အဓမ္မမှုသည် ကိုဒေါင်းအား မခံချိ အခံသာဖြစ်အောင် မလွတ်တမ်း ကလိလိုက်သေးသည်။

ထိုအချိန်အခါကား ခိုးကိုးရာမဲ့နေသော အချိန်အခါတည်း။ အင်္ဂလိပ်လည်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီ။ ဂျပန်ကိုယ်တော်မြတ်လည်း မပေါ် လာသေး။လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ဆိုသည်ကိုလည်း နားမျှလေသံ မကြားစဖူး။ မြို့အုပ်မြို့ချုပ် ပုလိပ် စသည်တို့သည်လည်း အင်္ဂလိပ် လည်းပျောက် သူတို့လည်းပျောက်၍ ခြေရာသာလျှင်နောက်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။ အကွပ်အကဲမရှိသည့်အချိန်ကာလဖြစ်လေရကား ယုတ်မာညစ်ပတ်သော လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးသည် သခင်တွေတက် လာလျှင် ခံချဖို့ဆိုပြီးကိုးလုံးကျည်၊ ခြောက်လုံးကျည်နှင့် ကျည်မ ကြီးများကို စု၍နေသောအချိန်အခါ ဖြစ်သတည်း။

ရပ်ပေါ်ရွာပေါ်ရှိ တစ်ရာ့ကိုး တစ်ရာ့တစ်ဆယ်တို့သည် ထို ယုတ်မာသော လူကြီးလူကောင်း ပုလိပ်လူထွက်၏ ဩဇာကိုခံယူကာ တရုတ်၊ ကုလား၊ ကရင်အိမ်များကို တက်စီးဓားပြတိုက်ရင်း လုယက်ရေး အဖွဲ့ကြီးကို တည်ထောင်ဖွဲ့စည်းလျက် မကြာမြင့်သော အနာဂတ်၌ လူမျိုးအချင်းချင်း သွေးကွဲမှုများကို ဖန်တီးလျက်ရှိလေသတည်း။

ထိုသို့သောအခါသမယထဲတွင် ကိုဒေါင်း၏ ပလေကပ် လုံချည်သည်လည်း မျိုးဖျက်ဓားပြဂိုဏ်းသားတို့၏ လက်ချက်မှ မလွတ် ကင်းနိုင်ရှာပေ။ မကောင်းမှုသည် ကောင်းမှု၏ကုပ်ကို ခွစီးနေသည့် အခါကိုဒေါင်း၏ ပလေကပ်လုံချည်မှာ သိကြားပုဆိုး တိမ်မီးခိုးမဟုတ် ချေရကား ဓားပြနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွား ရှာသည်။

တစ်နေ့သော် ကိုဒေါင်းသည် ဘောင်းဘီဂွတိုကိုသာ ဝတ်ပြီး လျှင် ညောင်လိမ်မှ ကျွန်တော်တို့ထံ ပုန်းလျှိုးဝှက်လျှိုးနှင့် လာသည်။

ကိုဒေါင်းကိုကြည့်ပါ။ အမဲအူတဘက်သည် သူ၏ ထိပ်ပြောင်ကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားပါသည်။ စွပ်ပြဲအင်္ကျီ လည်ပင်းစုတ်မှာမူကား ကိုဒေါင်း၏ ပြားကပ်နေသော ရင်ဘတ်ကို တွယ်၍ထားသည်၊ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီခွတိုမှာ တစ်ခါဖူးမျှ လူတောထဲ မျက်နှာပြဖူးသည် မရှိသော ကြောင့် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့် ကိုဒေါင်း၏ ခါးပတ်ပတ်လည်ကို အတင်း ဖက်ထားသည်။

သူ့ကို အဝေးကနေပြီး သေသေချာချာကြည့်လျှင် ဘယ် သူ နှင့် တူသလိုလိုရှိသည်။ သို့သော် အမှတ်တမဲ့ကြည့်လျှင်ကား ကိုဒေါင်းသည် ကိုဒေါင်းနှင့် တထေရာတည်းတူလှပါ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူ၏မူပိုင်ဖြစ်သော လက်မတိုကလေးက သူ၏ နန်းဇာတိ ရုပ်အသွင်ကို အစဉ်ပင် ဖော်၍ပေးသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်လည်း ရယ်ကာမောကာနှင့် ကိုဒေါင်းအား လုံချည်များ ပေးလိုက်ရပါသေးသည်။လုံချည်ထည်လဲရပြီးနောက် ကိုဒေါင်းလည်း ပေါက်မလာတော့ပါ။ မိုးတွင်းတစ်မိုးတွင်းလုံး ယောက္ခာကြီး

လယ်ကို စပါးဈေးကျသည့်အပတ်နှင့် မီအောင် ကုန်း၍လုပ်နေသည်ကို သိရ၍ ကျွန်ုပ်မှာ မပြုံးဘဲ ဝါးလုံးကွဲရယ်လိုက်မိပါသေးသည်။ သို့သော် သူနှင့် ရေစက်မကုန်နိုင်ပါ။ ဒို့ဗမာအစိုးရအဖွဲ့တွင် ဗေဒင်ဆရာက အမှုစစ်ရာဇဝတ်အုပ်လုပ်ပြီး ဓားပြမှုစုံစမ်းခြင်းကြောင့် ဓားပြတွေလွတ်လပ်ရေးရနေသော လောက၏အဆင်မပြေပုံကို ကြည့်ရင်းမတ်တတ်'မှုတူး'တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ရွာကို ရောက်လာလေရာ ကျွန်ုပ်မှာမြို့ရေးအတွက် ဗျာပါရတွေ များနေသဖြင့် ကိုဒေါင်းတစ်ယောက်သက်ကယ်သောင်သို့ လူပျိုလှည့်အသွားတွင် လှော်တတ်နှင့် အခုတ်ခံရသည့် ဇာတ်လမ်းကြီးကို မေးမြန်းစုံစမ်း ရမည့်ကိစ္စကိုပင်လျှင်မမေးမမြန်းအားပါ။

တစ်နေ့သော် ကိုဒေါင်းသည် ကျွန်တော်ထံသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ပေါက်လာပြီးလျှင် ကျွန်တော်နှင့် တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်လေသည်။

"ကိုယ့်လူ ဘာဖြစ်လာတာတုံး"

"ဟာ-ဟာ- မပြောချင်ပါဘူးကွာ"

ကိုဒေါင်း၏ 'မပြောချင်ပါဘူး' ဟူသောစကားမျိုးသည် အတော် ကြောက်စရာကောင်းသည်။ မပြောချင်ပါဘူးကွာဆိုပြီး ပြောမည့်ပြောတော့ ခင်စိန်ကို မတော်တရော်တွေ ရေးဆွဲပြခဲ့ပုံကို ပြောတတ်သည်။

"မပြောချင်လဲ နေလဗျာ"

"မဟုတ်ပါဘူးကွဲ့။ ငါက ဗိုလ်တဲမှာ ဌာနအုပ်လုပ်တဲ့ အကောင်နဲ့ ငါ့ပလေကပ်လုံချည်ကို တိုက်သွားတဲ့ ဓားပြခေါင်းဆောင်က ဂျပန်တွေကို ဖက်လှဲတကင်းနဲ့ ထမင်းကျွေးနေတာတွေ့ရလို့ပါ"

"ဟော့-လူ၊ တော်-တန်-တိတ်။ ဒီစကားမျိုးမပြောနဲ့။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ ဗိုလ်ကျချင်တဲ့လူတိုင်းဟာ ဂျပန်သော ဘာသော ညာသော စစ်ပွဲစစ်ဦးမှာဆိုရင် လူမိုက်နဲ့ လူကြီးလူကောင်းထဲက လူဆိုးလူမိုက်ကိုဗိုလ်ထင်မှာချည်းပဲ။ မကောင်းမှု တွင်ကျယ်တဲ့ခေတ်မှာ

ယခု ဂျပန်လက်ထက်က ဩဇာကြီးစေးပြ ဗိုလ်တွေဟာ နောင်ဘယ်သူပဲ မြန်မာပြည်ဝင်လာလာ မျက်နှာကြီးကြဦးမှာပဲ စိတ်ချ။ ခင်ဗျားသိသလောက်မြင်သလောက်ပြောသရွေ့တော့ ဂျပန်ရေနွေးအလောင်းခံရဦးမှာပဲ”

တုတ်တပြက် ဓားတပြတ်နှင့် ချောင်းရိုက်တတ်သည့် ယောက်ဖလောင်းများအကြားမှ အောင်မြင်စွာ ထွင်းဖောက်နိုင်သော သတ္တိသည်ကိုဒေါင်း၌ ရှိရိုးမှန်ပါ၏။ သို့သော် ဂျပန်ရေနွေးသံကြားရသော အခါသူ၏ မှောင်မည်းသောမျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်သွားသဖြင့် ဖြူရောင်သမ်းလာပါသည်။

ယခုမူကား ကိုဒေါင်းသည် ဝဋ်ကျွတ်ပေပြီ။ မတရားသော ဤစစ်ကြီးကို မြန်မာလူမျိုးအနေနှင့် ခံမတိုက်နိုင်သောကြောင့် ကျွန်ခေတ်အတွင်း ကျွန်ဇာတ်ခင်းခဲ့ရသူပီပီ ဤစစ်ကြီးကို လက်မြှောက်လိုက်ရပေပြီ။ ယင်းသို့ လက်မြှောက်အရှုံးပေးပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ကိုဒေါင်းသည် လူတိုင်းလူတိုင်း ရအပ်သောအခွင့်အရေးဖြစ်သည့် ခြောက်ပေစတုရန်းမျှရှိသော မြေကြီးအောက်၌ ဆိတ်သုဉ်းသော သုခကို တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ခံစားကာ မြေတွင်းအောင်းလျှက် ရှိပါပြီ။

သို့သော် ဤဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် သူသည် ချွင်းချက်မရှိ အရှုံးပေးလိုက် ရသည်မှန်သော်လည်း ထိုကမ္ဘာစစ်ကြီးမျိုးထက် အဆအရာတစ်ထောင်မက ပြင်းထန်သော မဟာစစ်ပွဲတွင် ကိုဒေါင်းသည် ဗိုလ်ချုပ်လုပ်၍ တော်လှန်တိုက်ခိုက် အနိုင်ယူကာ အောင်သေ အောင်သားကို ဆန်နီအရက်နှင့်မြည်းရင်း ကျကျနန စားခဲ့ဖူးပါသည်။

အတိတ်ကိုဆောင်ရသော် ဤသို့တည်း။

မိချောသည်လည်းကောင်း၊ ခင်စိန်သည်လည်းကောင်း၊ ညောင်လိမ်သူသည်လည်းကောင်း ကိုဒေါင်း၏ လက်ဦးဆရာမများဖြစ်လေရာ ကိုဒေါင်း၏ ကစော်ရည်ဖုံးလွှမ်းသော ဦးနှောက်ထဲ၌ ထို ဆရာမများ၏ အရိပ်အရောင်သည် ကြိမ်လုံးကို ကိုင်ကာ

အမြဲတစေ တစ္ဆေခြောက်၍ပြလျက်ရှိသည်။

ဒီလိုသာ ငါနေရမယ်ဆိုရင် မဖြစ်ဖူးလကွာ။ အချစ်ဦး ဆိုတာ လွဲရင်လွဲတတ်တာပဲ။ ဒီလိုလွဲလို့ ရင်ထဲဟာနေရင် ငါမနေ တတ်ဘူးကွဲ့။ ဒီအကြားထဲမှာ အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေက တိုက်တွန်း ပြန်တော့ မင်္ဂလာအခမ်းအနားနဲ့ ကျကျနန ပုဆိုးတန်းတင် အကြင် လင်မယားဘဝရောက်ရပြန်ကရောပေါ့”

“အလိုလေး. . . ကိုယ့်လူက ကျကျနန အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ဖူး သေးသကိုး။ အိမ်ထောင်ကျတာဟာ ချောက်ကျတာပဲ”

အမှန်မှာ ကျွန်တော်သည် ကိုဒေါင်းနှင့် ဤမျှရင်းနှီးပါ လျက်နှင့် ကိုဒေါင်း ဤသို့ အကျအနမင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ဖူးသည် ဆို သည်ကို ယခုမှ နားရှိ၍ ဆတ်ဆတ်ကြားမိပါသည်။

“ဟာ. . ဟာ ကိုယ့်လူက မိန်းမယူဖူးသေးသကိုး”ဟု ကျွန် တော်က စ,လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ဒီလိုခနဲ့လိုက်လျှင် သူ စိတ်ဆိုးသွားမည်လား အောက်မေ့၍ စ,မိခြင်းဖြစ်ပါသည်။သူကမူ-

“အေးပေ့- ငါမိုက်မိတာပါပဲ။ ဒါမျိုးဆိုတာ တစ်ခါသာ မိုက်ရမှာကွဲ့။ ငါကတော့ မပြောပါနဲ့။ ထပ်ခါထပ်ခါ မိုက်ရတဲ့ အရသာကလေးဟာ ပူပူအိုက်အိုက်ထဲမှာ ဟိုက်စကင်း စားလိုက် ရသလိုပဲကွဲ့”

ကိုဒေါင်းကဲ့သို့သော တောသားအဖို့ အိုက်စ်ကရင်းလို အ ရသာမျိုး လျှာဖျားမှာလာ၍ တွေ့ရသည်မှာ ကုသိုလ်အတော်ထူး လှပါသည်။

ကိုဒေါင်း အိမ်ထောင်ကျသည့်အခါတွင် ကျွန်တော်မှာ သူ ငယ်နှပ်စားအရွယ်မျှပင် ရှိဦးမည်။ အကြောင်းအခွင့်သင့်၍ ကျွန် တော်၏မွေးသမိခင်အား မေးကြည့်သည့်အခါ ကိုဒေါင်း၏ မိန်းမကို ရေးရေးမျှမှန်းဆနိုင်ပါသည်။ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ဖျက်ဖျက်လက်လက်၊ စကားသွက်သွက်၊ အသားညိုညို ကိုဒေါင်းထက် အသက်အနည်း ငယ်ကြီးသည်။ အဆင်းမလှသော်လည်း ယဉ်စစရှိသည်ဟူ၍

ကိုဒေါင်းက သူ့မိန်းမကိုအမွန်းတင်လေ့ရှိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မှတ်မိသရွေ့မှာ သူ့မိန်းမ၏မုန့်ဟင်းခါးသည်စား၍ အတော်ကောင်း သည်။

ကျွန်တော်၏ ဦးလေးတော်တစ်ယောက်ထံမှ ရရှိသော သတင်းတစ်ရပ်အဆိုမှာ ချစ်စခင်စဘဝတွင် ကိုဒေါင်းက မုန့်ကြိတ်၊ ကိုဒေါင်းက မုန့်ညှစ်၊ ကိုဒေါင်းက မုန့်ဟင်းခါးဟင်းရည်ချက်၊ ကိုဒေါင်းကမုန့်ဟင်းခါးတောင်းကြီးကို ရှေ့တစ်ဆိုင်း နောက်တစ်ဆိုင်း ထမ်းပြီးဈေးသို့ အရောက်ပို့ပေးကာမှ ကိုဒေါင်းမိန်းမက နှုတ်သီး ကောင်းလျှာပါးဈေးသည်အဖြစ်နှင့် မုန့်ဟင်းခါး ရောင်းသည်။

ကိုဒေါင်းခမျာ အတော်ပင်ပန်းရှာသည်။ နံနက်စောစော အရုဏ်မတက်မီ ထရသည်။ ဈေးအမီ မုန့်ဟင်းခါးပို့ရသည်။ အပြန် မုန့်ကြိတ်ရသည်။ ထမင်းလည်း နံနက်စာညစာ မိန်းမအတွက် ချက် ရသေးသည်။ ပွဲလမ်းရှိပြန်လျှင် ညကိုပါ အလုပ်လုပ်ရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အဖို့ ညစဉ်ညတိုင်း ခြေပစ်လက်ပစ် အိပ်ရသည်မှာ အားမရနိုင်။ မယားမရှိတုန်းမှာ အစ်ကို၏သရက်ဥယျာဉ်ဝယ်သာ ယာအေးမြသော အရိပ်အောက်တွင် အနားယူရင်းအိပ်လိုက် သေး သည်။

ကိုဒေါင်းမိန်းမမှာကား ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဖျတ်ဖျတ်လတ် လတ်၊ နှုတ်သွက်သွက်နှင့်မို့ ရပ်ထဲရွာထဲ၌ ယောကျာ်းမိန်းမ အသိ မိတ်ဆွေအလွန်များသည်။ လူပျိုကာလသားကလေးများကို သူ ပို၍အလေးပေးသည်။ သို့နှင့်လည်း မယားဝတ် ကျေပွန်သောကို ဒေါင်းကိုမူကားမျက်နှာသာ မပေးချေ။တစ်ခါတလေလေး ကွေးချည့် နဲ့သော ကိုဒေါင်းကို စိတ်မရှည်၍ မုန့်ဟင်းခါးမွှေသော ဒလက်နှင့် တစ်ချက်တစ်ချက် ရိုက်မိသည်။ ထိုအခါ ကိုဒေါင်းက မတုန်မလှုပ် နှင့် ‘ဟဲ-ဟဲ’ ဟု ကိုဒေါင်းရယ်သည်။ သူ့မယားက ကန္တဲ့ကရ ပွတ်သီး ပွတ်သပ်ရယ်သံမျိုးဟု မယူဆနိုင်။ ကိုဒေါင်းကတော့ သဘောကျ၍ ရယ်သည်ဆိုသည်။ သူ့မိန်းမက သက်သက် အရွဲ့တိုက်သည်ဟုဆို

သည်။

အိမ်မှာ တကုတ်ကုတ်အလုပ်လုပ်ရသည်မှာ ငြီးငွေ့ဖွယ် ကောင်းသည်။ ရွာနီးချုပ်စပ် ပွဲလမ်းသဘင်များသို့ ဈေးရောင်းရန် မဟုတ်ဘဲ အပျော်အပါးသက်သက် ပွဲသွားကြည့်ရသည်မှာ စိတ်ပြေ လက်ပျောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုဒေါင်းလို မတုန်မလှုပ် ကျောက် ရုပ်မျိုးက မယားအား သည်းညည်းခံပြီး အလိုက်သင့် အလျားသင့် ပေါင်းသင်းခြင်းသည်သာ၍ ငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းသည်။ ပွဲလမ်းသဘင် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတို့၌သူ့ကို အဖော်ခေါ်ရလျှင် ဘယ်မှာ ပျော်စရာရှိနိုင် ပါ့မတုန်း။

ထို့ကြောင့် ကိုဒေါင်းမိန်းမက ကိုဒေါင်းကို အိမ်အစောင့် ခိုင်းပြီးမိမိရွာမှ အခြားတပါးသို့ ထွက်၍ထွက်၍ လည်တတ်သည်။ ထွက်လည်ပြီး အိမ်အပြန်မှာ ကိုဒေါင်းက ဆူဆူပူပူလုပ်လိုက်လျှင် ချစ်စခင်စကြင်နာစ လင်မယားအဖြစ်နှင့် လျှာနှင့်သွားတွေ့၍ ရန် ဖြစ်လိုက်ရလျှင်ဤလောကကြီးသည် အတော်ပင် စည်စည်ကားကား ရှိမည်ဟု ကိုဒေါင်းမိန်းမက တွေးမိသည်။

ပွဲကြည့်သည်တွင် သျှောင်တစ်စောင်းထုံးထားသော လူ ပျိုကြီးများ၊ မုဆိုးဖိုများနှင့် တွေ့ရသည့်အခါ ကိုဒေါင်းမိန်းမသည် အတော်ကျေနပ်မိသည်။ အထူးသဖြင့် မုဆိုးဖိုများက သူတို့မိန်းမ တွေနှင့်လင်မယားရန်ဖြစ် သတ်ကြပုတ်ကြပြီး တပျော်တပါးကြီး နေခဲ့ပုံများကိုပြောကြားလျှင် ကိုဒေါင်းမိန်းမ၏ အကြောများမှာ ရှိန်းတိန်းတိန်းဖိန်းတိန်းတိန်းနှင့် ခါတ်လိုက်သွားတတ်သည်။ လူပျို ကာလသားတို့နှင့်လည်း တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးရသည်မှာ တစ်ခါနှစ်ခါသုံး လေးခါဆိုသလိုဖြစ်သည်။ ဒီလိုအကောင်တွေဟာ ချစ်လိုက်မှဖြင့် အရမ်းချည်းပဲ။အတင်းရော အဓမ္မ။ အို-အကျီတွေစုတ်ကုန်ပါ့မယ်။ ဟဲ့-ငါက လင်နဲ့ သားနဲ့နေတာ။ ဟဲ့- အဲသလို ပြည်ရွာမှာ ကြေညာ ထုတ်တာတောင်မှ သင်းတို့နောက်မဆုတ်ဘူး။

ကိုဒေါင်းမိန်းမသည် လူငယ်လူရွယ် လူပျိုကြီးမုဆိုးဖိုကြီး

များ မိန်းမနှင့်တွေ့လျှင် အဘယ်မျှအသက်ဝင်လာသည်ကို စူးစမ်း လေ့လာပြီး ကိုဒေါင်း၏ မတုန်မလှုပ် 'ဟဲ့ . ဟဲ့ . ဟင်း. . ဟင်း' စသော အဓိပ္ပာယ်ယတ္တမရှိသော အလာပနတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိ သောအခါ ရွံ့သလိုလို စက်ဆုပ်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။

အထူးသဖြင့် ကိုဒေါင်းရှေ့၌ သူ့ဘက်ကယောကျ်ား မိတ်ဆွေများနှင့် တရှန်းရှန်း ကျီစယ်နေသည်ကိုပင်လျှင် ကိုဒေါင်းက တဟဲဟဲတဟင်းဟင်းနှင့် မတုန်မလှုပ်နေသည့်အခါ ကိုဒေါင်း မိန်းမက ကိုဒေါင်းအား ငရုတ်ကျည်ပွေ့နှင့် ပေါက်လိုက်ချင်သည်။

သင်းတို့က ယောကျ်ားမဟုတ်လေရော့သလား။ ဒီက လောက်ရိုးလွန်း၊ အလွန်း၊ နလွန်းလျှင် ယောကျ်ားလုပ်နေဖို့တောင် မကောင်းဘူး။ ဟဲ့-ကောင်မ လာစမ်း။ ဒါ နင့်လင်တွေလား။ ယောကျ်ားကိုရှေ့မှာ ပြောင်ပြောင်ထားပြီး ဒီကလောက် မနုဿဗိဟ ဇာတ်ခင်းနေတာ ငါမသိဘူးမှတ်သလား။ ဟဲ့ ဖေဟဲ့၊ မောင်ဟဲ့။ ကိုဒေါင်းက အဲသလိုလိုဆဲဆဲပြီး နဖူးကွဲအောင်၊ ပါးကျိုးအောင်၊ ဘေးအောင့်အောင် ထိုး,ရိုက်,ဆောင့်, ဆွဲပြီး အယုတ္တအနတ္တတွေနှင့် ခုနှစ်အိမ်ကြား ရှစ်အိမ်ကြားလူတကာနှင့် သမုတ်ကာ စွပ်စွဲလိုက်ရင် 'မယားနေစ ကြောင်သေမှ'ဆိုတဲ့ အရသာကလေး တွေ့ရမှာပဲ။

အဲသလို လင်မယားရန်ဖြစ်ပြီးတော့မှ မယားကလင်ကို "ကိုယ်မဟုတ်ဘဲနဲ့ မစွပ်စွဲနဲ့တော့"ဆိုပြီး မျက်ရည်ခံထိုးကာ ရှင်းလင်းပြလိုက်ရမည်။ အဲဒီတော့လင်က "မိန်းမရာ ငါလက်လွန်သွားပါတယ်။

ဘယ်နေရာထိသလဲ"ဆိုပြီး ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲတွေကို ထုံးနနွင်းနဲ့သိပ်ပေးရမည်။ ဒီတော့မှ မယားက 'ဟင့်-ဟင့်-'နဲ့ ထပ်ချွဲတော့ကိုဒေါင်းငနဲက နောင်တရပြီး မယားရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းကလေး ထိုးထိုးပေးရင်းနှင့် ဤသို့ ကိုဒေါင်းမိန်းမ စိတ်ကူးကောင်းတုန်းမှာ အလိုက်မသိတတ်သော ကိုဒေါင်းက "ဟဲ့ . ဟဲ့ . ထမင်းကျက်ပြီ" ဆိုပြီး ထမင်းပြင်ပြီးကြောင်းကို မယားအား လာ၍ သံတော်ဦးတင်

နေသည်။

“ဘယ်ကလောက် သောက်မြင်ကတ်စရာကောင်းတဲ့ ဖိနပ်စာလဲ” ဟု ကိုဒေါင်းမိန်းမက စိတ်ထဲတွင် အော်၍ဆဲလိုက်သည်။

ကိုဒေါင်း၌ သည်ဟာမျိုးတွေကို စိတ်ကူးနေဖို့အချိန်မရှိ။ နံနက်လင်းလျှင် မုန့်ဟင်းခါး၊ ဈေးထွက်ချိန် မုန့်ဟင်းခါး၊ ဈေးသိမ်းချိန်မုန့်ဟင်းခါး၊ အိပ်ရာဝင်ချိန်မုန့်ဟင်းခါးဟူ၍ စိတ်စွဲ၍နေလေရာ အိပ်မက်ထဲမှာပင်လျှင် မုန့်ဟင်းခါးကို အကွင်းလိုက်မြင်နေရသည်။ အိုးအိမ်ထူထောင်စ အခါဆိုသည်မှာ သို့ကလို အလုပ်ကို သဲသဲမဲမဲကြိုးစားမှ သားသမီး တိုးလို့တွဲလောင်းမှာ လူနဲ့သူနဲ့တူအောင်ထားနိုင်ပေမည်။ သူက ကိုယ့်ထက်ကြီးတော့ သူ့ကိုအစ်မကြီး အရာမှာထားမည်။ သူ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းတတ်လို့ပေါ့၊ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းသည်လိုသာ လောကမှာ စခန်းသွားရမည်ဆိုရင် ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။

တစ်နေ့သော် မိန်းမက အကြောင်းတစ်ခုရှိ၍ ရွာတစ်ရွာသို့ ကိုဒေါင်းကို စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဘာကို ရမည်ရှာပြီး ဘယ်ကိုလွှတ်လိုက်သည်ကို ကျွန်ုပ်မမှတ်မိ။ သို့သော် ဒါက အရေးမကြီး။ သို့ဖြစ်၍မိန်းမအကြိုက်လိုက်ကာ ခြေမြန်လက်မြန်နှင့် အလုပ်ကို ပြီးစီးအောင်လုပ်သည်။ အလုပ်မှာ မှန်းခြေထက်စော၍ ပြီးသောကြောင့် နေဝင်ရီတရောမှာ ပြန်လာသည်။

ယခုကျွန်ုပ်တို့ ရုံးအနီး သရက်ပင် ကျိုးတိုးကျဲတဲ နေရာသည် ယခင်က ကိုဒေါင်း၏ ယောက်ဖတော်များပိုင်သော ဥယျာဉ်ဖြစ်သည်။ မှတ်မိသေးတော့သည်။ ထိုဥယျာဉ်နေရာကို လျော်ကြေးနှင့် အစိုးရက သိမ်းယူသောအခါ ကိုဒေါင်း၏ယောက်ဖတော်မှာ ပြေစာတွင် လက်မှတ်သာ ထိုးလိုက်ရသည်။ ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ရသင့်ရထိုက်သည်ကိုမသိလိုက်ရဟု ဆိုဖူးသည်။ သို့သော် စာအုပ်ဖတ်သူတို့ကို ကိုဒေါင်းအကြောင်းနှင့် သူ့မိန်းမအကြောင်း ပြောပြဖို့သာလျှင် ကျွန်ုပ်၌ အခွင့်အရေးရှိသည်ဖြစ်ရာ ကိုဒေါင်းယောက်ဖ လျှော်

ကြေးရမရ ပြဿနာကိုဘေးချိတ်ထားခဲ့ပြီး ကိုဒေါင်းကို ခပ်သုတ်သုတ် အိမ်ပြန်ခိုင်းရချေတော့မည်။

ခပ်သုတ်သုတ်ပြန်ပါဆိုသမင့်လည်း ဥယျာဉ်သို့ ကိုဒေါင်း ရောက်သည့် အချိန်အခါကား သူငယ်တိတ်ဆိတ်ချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုည တော်တော်ကလေး မှောင်သည်။ ယောက်ဖတော်မှာ ဥယျာဉ်မြေကို အစိုးရ အပြီးအပိုင်မသိမ်းမီ ရွာထဲ၌ အိမ်သွားဆောက်နေသော ကြောင့် ဥယျာဉ်ထဲ၌ ကိုဒေါင်းမိန်းမတစ်ယောက်သာရှိသည်။ မိန်း မကိုအိမ်မှာ ထားခဲ့ရသည်မှာ စိတ်မချဖို့ အလွန်ကောင်းပါကလား။ အခုမှပဲ တွေးမိတော့သည်။ သို့သော် ကိုဒေါင်း စိတ်မချသည်မှာ တစ္ဆေကို စိတ်မချ၍ဖြစ်သည်။ သင်္ချိုင်းကုန်းနှင့် တစ်ဖက်စီမို့ မတော် တဆ တစ္ဆေလာခြောက်လျှင် ဘယ့်နှယ်လုပ်ရပ့်။

"အဲဒီညက စိတ်ထဲကတော့ တစ်မျိုးပဲကွာ။ မီးရောင်မှိတ် တုတ်ကလေးက ငါ့ကို မြန်မြန်လာဖို့ အချက်ပေးနေသလိုပဲ။ ငါယျာဉ်ဝ ရောက်တော့ ယောကျ်ားသံလိုလိုကြားတယ်။ အဲဒါနဲ့ ခြေသံမကြား အောင် နင်းပြီး တံစက်မြိတ်အောက်မှာ ခိုဝင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ လား-လား-ဟေ့ အခန်းထဲက ဘာသံလဲတော့ မသိဘူးကွာ။ ဟား ဟား"

သို့သော် ကိုဒေါင်းက သည်အထိ သူ့မိန်းမကို ဘယ်သူနှင့်မျှ မဥပါဒ်သေးပါ။ သူမရှိတုန်း ကြောက်၍ တစ်ယောက်ယောက်ကို အဖော် ခေါ်အိပ်သည်ဟုထင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်အိမ်မို့ ကိုဒေါင်းရဲရဲတင်းတင်းကြီး တက်လိုက်သည်။

အခန်းဝ၌ မီးခွက်မှာ ရေနံဆီကုန်ခါနီး၍ မီးသီးများ ကြွေ နေသည်။ အခန်းဝမှ အိပ်ရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ကိုဒေါင်း မိန်းမမှာ ထဘီရင်လျားနှင့် ရှိနေသည်။ အနီးတွင် ယခင်ကအိမ်လာနေကျ မုဆိုးဖို ကိုဟိုဒင်းက ညာဒူးပေါ်တွင် ညာလက်ကိုတင်ကာ ကိုဒေါင်း သောက်နေကျ ဆေးပေ့ါလိပ်ကြီးကို အတွင်ဖွာနေသည်။ ကိုဒေါင်း မိန်းမက သနပ်ခါးရေကျဲ လိမ်းထားသော မျက်နှာနှင့်ကိုဟိုဒင်း ဆေးလိပ်သောက်နေသည်ကို ကြည့်နေသည်။

"ဆေးလိပ် ဆေးစပ်ကလေးက တယ်ကောင်းတာပဲ၊ သူ့ယောက်ျား ငယ်ငယ်ကလေးအတွက် စေတနာတွေပိုပြီး လိပ်ထားတာ ထင်ပါရဲ့" ဟု ယောက်ျားက ခနဲ့သည်။

"အမလေးတော်-သူ့အကြောင်း ထည့်မပြောစမ်းပါနဲ့။ ပါးစပ်ထဲ လက်ညှိုးထည့်လို့တောင် မကိုက်တတ်တဲ့သတ္တဝါကြီးမို့ ကျွန်မဖြင့်လေ ရှင့်ကို အမြဲတောင့်တနေတာပဲ"

ဤကား ကိုဒေါင်းမိန်းမအသံဖြစ်သည်။ ကိုဒေါင်းက ဒီအသံကို ကြားရသောအခါ "ငါ့မိန်းမမှတ်ရဲ့လားလို့ အောက်မေ့မိသေးသကွဲ့။ အမှန်မှာတော့ သူငါ့မိန်းမမဟုတ်တော့ဘူးကွ"ဟူ၍ ကျွန်တော့်အား နောက်ကြောင်းပြန်ရင်း ပြောပြပါသည်။

သို့သော် သူပြောပုံက ခပ်အေးအေးပင်။ နှမြောတသသော အသံမပါပါ။ သို့သော်လည်း ဧကန္တ ကိုဒေါင်းသည် မ စိတ်ဖြင့်မွန်ပြီး ဒိန်းဒလိန်းနတ်ပူးကာ ငှက်ကြီးတောင်ဓားကိုဆွဲ၍ မသမာသော လူယုတ်ကို သုတ်သင်ရန်သန္နိဋ္ဌာန်ဖြင့် ချုပ်တည်းထားသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မိသည်။

ကိုဒေါင်းမူကား ထိုအသံကြားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် 'ဟဲ-ဟဲ'မရယ်ချင့်ရယ်ချင် ရယ်လိုက်သည်။ယောက်ျားနှင့်မိန်းမမှာ ခါးပိုက်နှိုက်တုန်း ပုလိပ်မိသွားသလို အံ့အားသင့်၍ ကြက်သေသေနေကြသည်။

နှစ်ဦးသား ပြေးပေါက်မရှာနိုင်တော့ပြီ။ သူခိုးမှာ ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့်မိနေ၍ အိမ်ရှင်သဘောအတိုင်း လုပ်လျှင်ခံဖို့ပင် ရှိပါတော့သည်။သူ့စိတ်ထဲတွင် ဂတ်ကိုမြင်ရသည်။ ဂတ်မှရုံးကိုရောက်သည်။ ရုံးတွင်တရားသူကြီးက ထောင်တစ်နှစ် ထစ်တစ်နှောင်လို့ စီရင်ချက်ချသည်။ ထောင်ကလွတ်၍ ရပ်ထဲရွာထဲ ပြန်ဝင်လာရာ မယားခိုးဟူ၍ ကလေးငယ်မှအစလက်ညှိုးထိုးကြသည်။

'ဟဲ-ဟဲ' ဟု ကိုဒေါင်းက ရယ်လိုက်မှ မယားခိုးမှာ သတိပြန်လည်လာသည်။

ကိုဒေါင်းမိန်းမကမူကား တုတ်တပြက် ဓားတပြက်ဖြစ်ပြီး ကိုဒေါင်းက ဒေါသပုန်ထလျှင် လင်ကို ဘယ်လိုမူပြီးချွဲရပ့်မလဲဟု တွေးနေသည်။ အသက်မရှိတဲ့ထင်းတုံးကြီး ဒီတစ်ခါ အသက်ဝင်တော့မည်။ ခုမှ မယားကိုချစ်မှန်းသိတော့မည်။ ခုမှ မယားအလို မပြည့်ဘူးဆိုတာ သင်းသိမည်။ သင်း ငါ့ကို အမှန်ချစ်သည်။ ဒါကြောင့် ဒီလိုအဖြစ်ကို မြင်ရလျှင် ဒိန်းဒလိန်းနတ်ပူးပြီး ငါ့အပေါ် ရမ်းကားတော့မည်။ ပါးရိုက်၊ ဖနောင့်နှင့်ပေါက်၊ လက်သီးနှင့်ထိုး၊ ဒူးနှင့်တိုက်၊ လှိမ့်ကန်၊ ဆံပင်ဆွဲ၊ အဲသလို သူ ငါ့ကို အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်တော့မည်။သူနှိပ်စက်လို့ဝတော့မှ ငါက မျက်ရည်ခံထိုးပြီး မာယာတစ်သိန်းအပလိန်းအနန္တနဲ့ မြှူပြီးဆွလိုက်ရရင် ဒီတော့မှ ငါ့လင် ပျော့ကျသွားပြီး-

“ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ”ဟု လေရှည်ဆွဲလိုက်သော ကိုဒေါင်း၏ အသံသည် သူ့မိန်းမ၏ ညစ်ပတ်ယုတ်မာသောအကြံကို ပြောင်ချော်ချော်နှင့် သရော်လိုက်သည်။ မိန်းမမှာ ငေါက်ခနဲ ထထိုင်သည်။ မိုးကြိုးပစ်သည်ဟု ထင်လိုက်သည်။ ရိုက်ပုတ်ဆဲဆိုသည့်အဖြစ်ထက် ပို၍ဆိုးတော့မည်ကို သူသိလာသည်။ ကိုဒေါင်းက အပြီးအပိုင် ဒီအမှုကို စီရင်ပြီး နှစ်ဦးစလုံးကို သတ်မည်ဆိုလျှင် သတ်ထိုက်ပါသည်။

ကိုဒေါင်းအကြောင်းကို ကိုဒေါင်းမိန်းမ ကောင်းကောင်းသိသည်။ ရက်စက်တော့မည်ဆိုလျှင် မြဲ့စိစိနှင့် ရယ်သံပေးတတ်သည်။ ဧကန္တ သေဖို့သာပြင်ပေရော့။

“ဟဲ-ဟဲ- နင်တို့နှစ်ယောက်အကြောင်း အစက ငါမသိလို့။ ဒီလိုဆို စောစောက ပြောပါတော့လား“

ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီလိုအရယ်မျိုးဟာ သေမင်းကို ဆင့်စာချပြီး ခေါ်တဲ့အသံမျိုးပဲ။ သင်း ငါ့ကို အဟုတ်သတ်တော့မယ်။ မသကာ ကိုယ့်မယားကလေး တစ်ခါတလေဖောက်ပြန်တာ သဘောရှိ ရိုက်ဆုံးမဖို့ပဲ ရှိပါတယ်။ သဘောရှိရိုက်ပြီးမှ မှားကြောင်းဝန်ချရင် ယောကျ်ားက အနူးအညွတ်ခွင့်လွှတ်ဖို့လည်း ရှိတာပေါ့။ ဒီလို

ခွင့်လွှတ်ရင် နောင်တစ်သက်လုံး ကိုယ့်လင်ကလွဲပြီး -

“ဟဲ-ဟဲ- ကမြင်းမ ငါ့အိပ်ရာကထွက်။ ဟဲ့-ဟိုကောင်ကြီး ဒီအသက်အရွယ်ကြီးနဲ့များကွာ ကြာခိုတယ်လို့။ ကျုပ်တို့လူငယ်တွေ ကမြင်းဖို့ ချန်ထားပါဦး။ ထွက်ဆိုထွက်လဟာ နှစ်ယောက်စလုံး”

အင်း. . . အယူခံလို့တော့ ရမယ့်ကိစ္စမဟုတ်ပြီ။ ထို့ကြောင့် မိန်းမနှင့် ယောကျ်ား နှစ်ဦးသား အပြင်ထွက်ရသည်။ သူတို့ ဘာကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြန်ပြောရမည်မသိ၊ ကိုဒေါင်း၏ အမိန့်ကိုသာ နာခံ တတ်တော့သည်။ အမှန်မှာ နှစ်ယောက်စလုံး ဇက်စင်းခိုင်းပြီး ဓားနှင့်ပိုင်းသတ်. . . အမလေး မတွေးဝံ့တော့ပါဘူး။ တရားပိုင်မင်း မြန်မြန်သာ စီရင်တော်မူပါဘုရား။

နှစ်ဦးစလုံး ကိုဒေါင်းသြဇာကို တစ်သဝေမသိမ်း လိုက်နာ သည်။

“ဟဲ-ဟဲ- ကျုပ်စောစောကသိရင် စောစောက ပြီးပါ တယ်”ဟုကိုဒေါင်းကဆိုရင်းနှင့် သူ့အိပ်ရာခေါင်းရင်း ဓနိပျစ်ကြား၌ ညှပ်ထားသော ငှက်ကြီးတောင်ဓားကို နှုတ်ယူသည်။

ဒု-သ-န-သောကြီးက ဒူးတုန်သွားသည်။ သူ့ပါးစပ်မှ တောင်းပန်သံများ မထွက်တစ်ချက် ထွက်တစ်ချက် ထွက်လာသည်။

“ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့မောင်ရယ်၊ မှားတာလဲ မှားတာပေါ့၊ ပြုသူအသစ် ဖြစ်သူအဟောင်းဆိုတာလို. . .” “သောက်စကားတွေ ကြွယ်မနေနဲ့။ ခွေးသားကြီးသွား-ရှေ့က၊ဟိုကောင်မ နင့်လင်နောက် ကလိုက်လေ။ ဘာငေးနေသလဲ“ဟူ၍ကိုဒေါင်းက အမိန့်ပေးပြန် သည်။

ကိုဟိုဒင်းကရှေ့က၊ မိန်းမကနောက်က နှစ်ဦးသား ရင် ထဲမှာဖိုလျက်နှင့် ခြံပြင်ဘက်လျှောက်ခဲ့ရသည်။ ပါးကွက်အာဏာသား ကိုဒေါင်းကား ငှက်ကြီးတောင်ဓားကို လက်ကိုင်တုတ်ပမာ မြေကြီး ထောက်ကာ ဟန်လွှဲရင်း လိုက်လာသည်။

ကိုဒေါင်းရှေ့မှ အမိုက်နှစ်ကောင်နှင့် ပဏ္ဏာရသော အမှောင်

သည် ဥယျာဉ်ပတ်လည် တစ်လောကလုံးကို ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိသော် လည်း ဥယျာဉ်ရှေ့တူရူက တောတန်းကလေး၏ ဟိုမှာဘက်ရှိ သချိုင်းပေါ်က ထုံးသုတ်ပြီးစဂူတစ်ခုကိုမူ လုံးလုံးပျောက်သွား အောင် မလွှမ်းမိုးရှာပေ။ အမိုက်နှစ်ဦးတို့ သံသရာခရီး၌ လမ်းမမှား ရအောင် သချိုင်းမှဖြူဖွေးသောဂူက မှတ်တိုင်သဖွယ် ပြလျက် ရှိသည်။

ဝူ ဟူသော ခွေးအူသံမှာ တမင်သက်သက်ငေါ့ပြီး ရှည်လျား စွာ ဆွဲ၍ အူလိုက်သောအသံနှင့် တူသလိုလို။

ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ၊ သံဃော မေသရဏံ ဟူသော လေသံများသည် ဖောက်ပြားသူနှစ်ဦး၏ ပါးစပ်မှ ဖျစ်ညှစ်ကာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သင်းတို့နှစ်ယောက် ကိုယ့် အကြောင်းကိုယ်သိ၊ ကိုယ့်ကံကြမ္မာ ကိုယ်မြင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်သရဏံဂုဏ်တင်နေကြပြီ။ သို့သော် ကိုဒေါင်းမှာ ထိုအသံတို့ကို မကြား။

ငါကတော့ သားမှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ် ပေါင်းခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ရေးဆိုသဟာ ဟိုဟာနဲ့ချည်းပြီးကြသည်မဟုတ်။ လင် ရယ်မယားရယ်ဆိုပြီး လူတလုံး သူတလုံးဖြစ်ဖို့က အရေးကြီးသည်။ ငါကတော့ အဟုတ်မှတ်နေသည်။ တော်သေးရဲ့။ စောစောက ပိုက်ဆံမကုန်ဘဲ အကြောင်းသိလိုက်ရသည်။ ဤသို့ ခပ်ဆင်ဆင် ကိုဒေါင်းတွေးနေခိုက် ဥယျာဉ်ဝသို့ ရောက်လာကြသည်။

ဥယျာဉ်ရှေ့တည့်တည့်က လမ်းကြောင်းမှာ သချိုင်းကုန်းသို့ ပို့ဆောင်သော ဖြတ်လမ်းဖြစ်သည်။ ဥယျာဉ်၏ ဘယ်ဘက်သို့ ဖြောင့် တန်းစွာ စီနေသောလမ်းမှာ ရွာနှင့်ရုံးကို ဆက်ထားသောလမ်းမကြီး ဖြစ်သည်။

မိုက်သားဝသူနှစ်ဦးအဖို့ ရာဇဝတ်ကောင်တို့ သွားရာ လမ်းဖြစ်သော သချိုင်းလမ်းသည်သာလျှင် သူတို့သွားဖို့လမ်း ဖြစ်သည်ဟူ၍အသည်းစွဲယူဆထားပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ထို

သင်္ချိုင်းလမ်းသို့ဆင်းသွားကြသည်။

ဟဲ-ဟဲ ပိုက်ဆံမကုန်ဘဲ အကြောင်းသိလိုက်ရပြီ။ ပိုက်ဆံမကုန်တဲ့အပြင် သူက ငါ့ကို မုန့်ဟင်းခါးရောင်းပြီးကျွေးလို့ လက်ထဲမှာငွေအတော် စုဆောင်းပြီး ကျန်ရစ်လိုက်သေးသည်။ နိပ်ဟ။

သည်နေရာမှာ ကိုဒေါင်း သဘောကျသွားပြီး ဟား-ဟား-ဟား-ဟား ဟု စိတ်ထဲက ကျိတ်ရယ်လိုက်ရာ အသံကုန်ထွက်သွားသည်။

သင်္ချိုင်းကုန်းလမ်းကြောင်းကို လိုက်နေသူနှစ်ဦးမှာ ကိုဒေါင်း၏ရယ်သံကိုကြားရာ လန့်ပြီး နှစ်ဦးသား ရပ်နေသည်။

ဤတွင်မှ ကိုဒေါင်းသည် သူ၏ ရာဇဝတ်ကောင်နှစ်ဦး လမ်းမကြီးပေါ်မရှိဘဲ ချုံပုတ်နှစ်ခုကြားက သင်္ချိုင်းလမ်းပေါ်ရောက်နေသည် တွေ့ရသည်။

"ဟယ်ဟယ်ဟဲ- ဟားဟား၊ နင်တို့ ဘယ်ချုံတောတိုးနေတာလဲ။ ဟိုကောင်မက လင်စိတ်မွှန်ပြီး ကိုယ်နေ့တိုင်းသွားနေကျ ရွာလမ်းကိုတောင် မမှတ်မိဘူးလား။ နင်တို့နှစ်ယောက် ဒီလိုပဲ ချုံတောတိုးနေကျမို့ သောက်ကျင့်များ ပါလာတာလားဟဲ့။ ဟားဟား"

ကိုဒေါင်းက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ပြန်သည်။

"သိပါဘူးတော် ကျုပ်က ကျုပ်တို့ကို သင်္ချိုင်းကုန်းခေါ်ပြီး" ဤနေရာ၌ ကိုဒေါင်းမိန်းမက ရှေ့ဆက်ပြောရမှာ ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် လေဖြတ်ထားသည်။

"ဟား-ဟား-ဟား-ဟား သင်္ချိုင်းကုန်းခေါ်ပြီး နင်တို့ကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ဟား-ဟား ငါ ခုမှတွေးမိတယ် နင်တို့ကို သတ်မလို့အောက်မေ့သလား။ ငါ့ငှက်ကြီးတောင်ဓားဟာ နင်တို့နဲ့မတန်ဘူးဟဲ့၊ နင်တို့ကို ဘယ်မှာသတ်ရဦးမှာလဲ။ နင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်ဖို့ ကျန်သေးတယ်"

ဒု-သ-န-သောကြီးက မသတ်တော့ဘူးဆိုသည်ကို နားလည်လာသဖြင့် စကားကောင်းကြားရမလား အောက်မေ့နေတုန်း

ဒဏ်ခတ်မည် ကြားရပြန်၍ စိတ်မရှည် ဖြစ်သွားသည်။

"ကဲကွယ် မင်းပေးချင်တဲ့ဒဏ်ပေးပါ"

"ဟာ-ဟာ၊ ကျုပ်က ဒဏ်ခတ်ဖို့ အာဏာမရှိဘူး။ တရားစောင့်တဲ့နတ်တွေက ခတ်လိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး လောကငရဲကြီးကို ခံစားရအောင် ကျုပ်လွှတ်လိုက်တော့မယ်"

ကိုဟိုဒင်း ရင်ဝက အလုံးကြီးကျသွားသည်။ သို့သော် မိန်းမက ဒီလိုဒဏ်ခတ်တာမျိုး မယုံကြည်နိုင်။ ဒီလိုလွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတာ သူ့အပေါ်မှာ ကိုဒေါင်းက လုံးလုံးစိတ်မကုန်သေးလို့ပဲ။

"ဒီလိုဆိုရင်လဲကွယ် တစ်ခါတစ်လေ မှားတဲ့ဥစ္စာ သူလဲ သူ့အိမ်သူပြန်၊ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်အိမ်ကိုပြန်ပေါ့"

"ဟား-ဟား-ဟား ဘာရမလဲ။ ငါပြောပြီးပါပကော။ ဒီကိစ္စ စောစောက ငါသိရင် စောစောပြီးပါတယ်။ နင့်ချစ်သူနောက် နင်လိုက်တာငါကြည်ဖြူပါတယ်ဟယ်။ ရှုကြီးခိုးပါရဲ့။ မင်း ငါ့နောက်တော့ ပြန်မလိုက်ပါနဲ့"

မိန်းမသည် အကယ်၍ ကိုဒေါင်းက ငှက်ကြီးတောင်ဓားနှင့် သူ၏ အူအသည်းကိုမွှေ၍ သတ်ခဲ့လျှင် သူ့လင် အချစ်ကြီးလို့ အမျက်ကြီးရသည်ဆိုပြီး သူ့ဝမ်းဗိုက်ကိုမွှေသော ကိုဒေါင်း၏လက်ကို သာယာသောသဘောဖြင့် ပွတ်သီးပွတ်သပ်လုပ်ရင်း ကျေကျေ နပ်နပ်ကြီး အသက်ထွက်သွားပေမည်။ ယခုလိုငါကြည်ဖြူပါတယ်ဟယ် ဟူသောပစ်ပစ်ခါခါစကားသည် ကိုဒေါင်း၏မိန်းမကို ငှက်ကြီးတောင်ဓားနှင့် အရင်းပိုင်းမှ ပိုင်းလိုက်သည်ထက် ဆိုးသောကြောင့် ကိုဒေါင်း၏မိန်းမသည်မှောက်ထိုးလဲလေသတည်း။

ကာမဘောင်ကို မိတ်ဖွဲ့၍ လောကငရဲထဲ တစ်လှမ်းချင်း ဝင်လိုက်သူ ထိုမိန်းမသည် အမိုက်၏ဒဏ်ကြောင့် မေ့မြောကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ကိုဒေါင်းကား ခြံထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေသတည်း။

နံနက်လင်းသော် ကိုဒေါင်း၏အမင်္ဂလာသတင်းသည် အရပ်ထဲသို့နှံ့ပျံ့သွားလေသည်။ နောက်တစ်ညအဖို့၌ ကိုဒေါင်းသည် ယရာဝါသအနှောင်အဖွဲ့ကိုတော်လှန်၍ တော်လှန်ရေးကို အရယူသောအကြောင်းကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ သရက်ဥယျာဉ်ဝယ် အဖော်အပေါင်းတို့နှင့်အတူဘူးသီးနှင့် ကြက်သားဆီပြန်ချက်ကာ ဆန်နီအရက်ဖြင့် စားပွဲထိုင်ရင်းစစ်သူကြီးတိုင်း အောင်မြင်နိုင်ခဲသော အောင်ပွဲကို တခမ်းတနား ဝှဲချီးဆင်ယင်ကျင်းပခြင်းအားဖြင့် လှေကားသုံးထစ်ဆင်းပြီးသော လူပျိုအဖြစ်၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်သဘောကို လူသိရှင်ကြားကြေညာ လိုက်လေ သတည်း။

*

ကိုဒေါင်းကား သေလေပြီ။ ကိုဒေါင်းသည် သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေသတည်း။

*

မောင်ထင် 'ကိုဒေါင်း' ဝတ္ထုရှည်၊ ၁၉၉၉ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ဆင္ဌမအကြိမ်၊ ပါရမီစာပေမှထုတ်နှုတ်တင်ပြသည်။